

וביוד [בסוד] סי' ר"ט מיתתי מהא דאמר דוד לשאל אבי ראה וגו' [ששאל א. כד. יא] והוא ממדרש ש"ס ד. ומפורש בתורה.

ונראה דמה"ס סתאבל עם אשתו על אביה ואמה ולא על שאר קרובה ^ה.
ועיין פ' וישב [לו, לה] אצל ויבך אותו אביו. ועיין רמ"י סי' ס"ה מה
שלמד ממדרש ש"ס דלעיל דחתנו קדם לשאר קרובים עניים לזונס ^ז.

פסוק י'. ברוך ה' אשר הציל. כפ' הרואה [דף ס"ז] [ברכות נד.] מכאן
דמכריבין על גמ ^ה. וה"ה יחוד על גמ יחיד. ועיין פרשה ויגש [סו, ז] אצל בניו
ובני בניו שהיובין לברך עיי"ש ^ט ובא"ה סימן רי"ה [פסח ד].

פסוק י"ב. לאכל לחם וגו' לפני האלקים. עי' רש"י. ובירושלמי פ' סי
שהוציאורו [עיינבן פיה היא] מכאן דמקבל פני רבו כו' ^א. ואית דנפקי ליה [בירושלמי

ד] מזמור ו. וכן ביל"ש סם רמז קל"ג.
וכי בבאורי הגרא ס"ק ל"ב דאעפ"י דפליגי
ר"י ורבנן, ולדעת רבנן לא לשאל אמר דוד
אבי כי אם לאבנא, מ"מ לדינא משמע דכ"ע
מדוד אבל הביח כתב [וכן הטכ"ס עמו הש"ך
ס"ק כ"ב] דאין חייב לכבד חמיו כמו אביו
אלא כשאר זקנים חשובים, ורבנן דפליגי
על ר"י.

ח) היינו אניסא דרבים, ומסאן דייק
באבדרהם [מובא בש"ע אריח סימן רי"ה ס"ו
ברמ"א] דלאו דוקא בראיה מקום הגם חייב
לברך אלא גם בראיה האדם שנעשה לו גם
מברך כגון על אביו או על רבו.

ט) סם הוכיח רבינו דכל יוצאי הלצין
מברכים (עיי"ש ב. מוסף אברהם) בירוד
בענין זה) וכן סתם בש"ע סם ס"ד. ובס"ב
מביא שיטת החולקת בזה.

יב) לאכל לחם וגו' לפני האלקים.

י) מכאן שהגנה מסעודה שתיח מסובין
בה כאלו נגזה מזיו השכינה (ברכות סד.)
חובא במג"א סי' קנ"ז וסי' תקס"ח ס"ק ה'.

יא) בירושלמי תגורסא, פני חבירי.
ועיין בתר"ש אות ס"ו עוד גרסאות בירושלמי.
ובמכילתא: כל המקבל פני חכמים וכו'.

ה) לא ידעתי מדוע כתב בלי. ונראה
הא דין זה מפורש ביריד סימן שע"ד ס"ו
דמשום כבוד חמיו הוא.

ו) דלפי המדרש היינו יצחק ועירש רבינו
דהוא מדין. כל המתאבלים עליו מתאבלים
עמ'ו. ועיין עוד מש"כ רבינו עה"ס וכל
בנותיו (בראשית לו, לה) דלפי המדרש היינו
כלותיה מדין אשתו כגופו ומה"ס אמרו דחייב
אדם בכבוד חמיו, וכן מ"ס (כתובות עב.)
דמקללת אבי בעלה ונרא עוברת על דת. אהך
עיקרא הוא.

ז) נשאל אם חייב אדם לפרנס משפחת
חתנה והש"ב. וכן בס' א"י כתב דה"ל עני שיש
לו קרובים עשירים שיכולים לפרנסו אין גבאי
העיר חייב לפרנסו אע"פ שגם קרוביו נותנים
בכ"ס עכ"ל ש"מ דחייב אדם לזון ולפרנס